

IN MEMORIAM

KAREL-DRAGO LIPIČ (1927–2017)

Rodil se je 30. avgusta 1927. leta v občini Moravske Toplice kot peti otrok v trdni protestantski družini očetu Vincencu in materi Mariji. Oče je bil skrben in vesten gospodar ter prav tako vesten in dejaven v družbenih in civilnih organizacijah ter cerkvenem okolju. Vzgoja doma, predvsem pa očetov zgled, sta mu bila trdno vodilo na poti v življenje, tako v šolskih letih kot pozneje pri delu. Osnovno šolo je končal v rojstni vasi, na očetovo in tudi svojo željo se je leta 1939 vpisal na gimnazijo v Murski Soboti in jo po prekinitvi zaradi vojne končal z maturo leta 1948 v Mariboru. Sledil je študij na univerzi v Ljubljani, ki ga je končal kot univ. dipl. inženir geodezije, nato se je leta 1957 zaposlil na Geodetskem zavodu SR Slovenije.

Že kot študent je bil dejaven v študentski organizaciji. Njegovo odgovorno in uspešno delo ni ostalo neopaženo, in leta 1960 je bil izvoljen za podpredsednika, pozneje pa predsednika občine Ljubljana Center. S tem se je začelo njegovo delovanje na pomembnih in odgovornih položajih. Sledil je odhod v Beograd z vlogo državnega sekretarja in vodje kabineta podpredsednika zveznega izvršnega sveta Sergeja Kraigherja. Po vrnitvi v Slovenijo je bil leta 1965 izvoljen za sekretarja za urbanizem v vladi Staneta Kavčiča.

Sledilo je delovanje v strokovnih krogih, predsedoval je svetu Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo ljubljanske univerze, zatem članstvo v odboru za komunalo Gospodarske zbornice Slovenije, v letu 1979 je prevzel položaj direktorja Zavoda za urbanizem v Ljubljani. Leta 1983 je postal direktor Komunalnega podjetja Ljubljana (Vodovod-kanalizacija), kar je bila njegova zadnja zaposlitev. Ta se je v letu 1991 iztekla z odločbo o prisilni upokojitvi – prišel je na spisek funkcionarjev na vodilnih položajih razpadle države.

V pokoju sta z ženo Majdo živela v Ljubljani, redno sta zahajala na Rožnik, na vikendu na Suhem vrhu blizu rojstnega doma in kraju, ki se jima ni Drago nikoli odrekel, pa sta pridelovala vrtnine. Na Suhu dol je vedno rad zahajal, ne na obisk, ampak domov.

Aprila letos se je dopolnilo 89 let življenja Karla-Draga Lipiča, univ. dipl. inž. geodezije. Na njegovo željo so se žena Majda in širša družina od njega poslovili na pokopališču v Kranju.

Še nekaj besed v spomin kolegu in prijatelju: Po štiridesetih letih zaposlitve v stroki in opravljanju odgovornih funkcij na družbeno-politični ravni smo dolžni spregovoriti o njegovi osebni zapuščini.

Le kratko obdobje je Drago deloval na področju geodezije, nekaj dlje v urbanizmu, dovolj, da se ga bomo spominjali kot našega. Srečala sva se v obdobju študija in postala pobudnika za spremembo študijskega programa, ki je temeljil še na vlogi pridobivanja podatkov o zemljiščih za potrebe obdavčenja, najpomembnejšem viru državnega proračuna v kraljevini Jugoslaviji, še dediščini avstro-ogrske monarhije. Po drugi svetovni vojni je z nacionalizacijo zemljišč pomen zemljiškega katastra za dohodek proračuna usahnil, prenesel se je na področje gospodarstva, hkrati pa so bili potrebni podatki o zemljiščih in objektih za področje urbanizma, infrastrukturo in druge posege v prostor.

Vse to je narekovalo spremembe študijskega programa in tudi novo geodetsko zakonodajo. V upravnih geodetskih organih za tovrstne spremembe ni bilo posluha, kajti geodetsko vodstvo je pripadalo generaciji zemljiškega katastra. Šele v 1960. letih je povojna generacija geodetov, zaposlenih v Geodetskem zavodu SR Slovenije, oblikovala nov pristop. Obnovilo se je sodelovanje z Dragom, sledila je nova geodetska zakonodaja ter sprejetje programa za vzpostavitev podatkov o zemljiščih in objektih za najširši krog uporabnikov. Tudi ko je Drago deloval na odgovornih funkcijah, so bila vrata za posvet ali pomoč vedno odprta.

In še kratek zapis o njegovem delovanju na področju urbanizma. Njegova stališča o urejanju prostora na območju Ljubljane je v letu 1971 objavil Ljubljanski dnevnik pod naslovom Dokončati nedokončano. Takole je zapisal: »Nisem nasprotnik gostejše Ljubljane, ohranjati moramo staro mestno jedro in razviti rekreacijske površine na Barju. Leta 2000 naj v centru Ljubljane kraljuje le pešec.« Drago nam bo ostal v spominu kot prijatelj in tovariš. S položaji na oblastni ravni ni bil obremenjen, kot geodetu s pogledom v prihodnost pa bi mu lahko stisnila roko tudi današnja generacija geodetov.

Še zahvala njegovi zvesti sopotnici ženi Majdi za podatke in sodelovanje pri tem zapisu.

Pripravil: dr. Milan Naprudnik